

[Gottschalck-Hansen.]

af et specielt forskningsinstitut. Selv om ministeren — det erkender jeg — har vist forhandlingsvilje, kan det konservative folkeparti ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, fordi vi finder, at de påkrævede undersøgelser og den dermed følgende forskning fuldt forsvarligt kan foretages af de forhåndenværende organer, nemlig professoraterne i sociologi, psykiatri, psykologi, socialhygiejne og statistik i samarbejde med socialministeriets statsvidenskabelige konsulent, der gennem en årrække har udført et fortrinligt og dygtigt arbejde netop inden for den sociale forsknings område.

Mit parti frygter, at det påtænkte institut, som uægtelig — ikke mindst efter ministerens ændringsforslag — begynder under ret beskedne former, skal vokse og, som jeg sagde ved første behandling, formere sig ved knopskydning, således som man har set det ved andre lignende institutter; jeg kan her blot minde om mødrehjælpen, husholdningsrådet o. s. v.

Vi mener, at den rent videnskabelige forskning er en universitetsopgave og som sådan skal varetages af de førnævnte universitetslærere, hvis virkeområde netop dækker de sociale områder.

Det konservative folkeparti er imidlertid ikke blind for, at der på det mere praktiske plan kan ydes en indsats for at rationalisere og forenkle den sociale forvaltning såvel i staten som i kommunerne. Jeg har derfor dels under et samråd med socialministeren, dels ved et ordinært udvalgs møde stillet direkte forslag om, at der nedsættes en kommission i lighed med den, der er nedsat med henblik på en forenkling af udenrigstjenesten og den derunder hørende administration. Dette forslag har ikke fundet tilslutning i noget andet parti, og jeg har derfor ikke ment det formålstjenligt at stille ændringsforslag herom; men jeg gentager her under anden behandling, at det konservative folkeparti er villigt til i et hurtigt arbejdende udvalg eller en kommission, om man vil, at medvirke til en saglig gennemgang

af hele vor sociallovgivning, således at man i praksis kan nå frem til en forsvarlig og rigtig fordeling af midlerne.

Da mit parti ikke kan tilslutte sig flertallets indstilling, kan vi selvsagt heller ikke stemme for ændringsforslagene, selv om vi erkender, at de betyder en forbedring i sammenligning med det oprindelige lovforslag; men da vi på den anden side indrømmer, at der er et problem, som bør løses, og da vi mener, at dette problem ikke heller kan tilsidesættes og negligeres, vil vi undlade at stemme over ændringsforslagene, ligesom vi vil indtage samme holdning, når lovforslaget kommer til tredje behandling.

Else Zeuthen: På det radikale venstres vegne kan jeg som ved første behandling tilsiige den højtærede socialminister vor villighed til at medvirke ved dette lovforslags gennemførelse samt til at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Vi har intet imod at lade § 5, der angår repræsentantskabet, glide ud; dette var jo i sig selv ikke nogen betydningsfuld faktor i opbygningen af instituttet, idet det kun skulle mødes én gang om året. Bortfaldet af repræsentantskabet, der skulle være instituttets tilknytning til bredere kredse, må dog efter vor opfattelse bevirke, at man i højere grad kommer til at lægge vægt på bestemmelsen i § 3, stk. 3, om, at forskningsrådet til at følge bestemte forskningsopgaver kan nedsætte udvalg med repræsentanter for særligt sagkyndige; jeg mener f. eks., at der kan være god grund til at nedsætte udvalg f. eks. vedrørende børneforsorg eller arbejdsforhold, for også disse forhold ligger inden for de områder, hvorpå instituttet skal drive forskning. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om han ikke er enig med mig i dette synspunkt.

Det standpunkt, som mindretallet, venstre og de konservative, har indtaget i denne sag, forstår jeg ikke. Man indrømmer her i dag og gjorde det til dels også under udvalgsforhandlingerne, at der er god brug